

Та да избавиш една невинна?

СЛАВИ /Охка от кракът си/.

СТОД

Налиташе ме на много пъти,
и много пътя померях ази
тъй да се спусна и да захвана
наред да мушкам и да ги кастря
доде най-после и мен да скастрят
та да свършя се и да не гледам?
Таквази гибел, позор такъвзи;
но пак сдържях се. И що помага?
Един не е ки, нито са двама!
Едното само, в лозята тамо,
гонеше, видях, една девойка
и я настигна. Тогази вече
обзе ме огън, от ярост пламнах:
"Стой", му извиках, "бар ты кръвнико,
Върви в джендемът". Махом замахнах,
Не видях как му глава отсвирнах,
отхвъркна татък, потърколи се.

ТАНА

А той не се ли прекамбаликна?

СТОД

Грохна та падна и не помърда,
сякаш че беше умрял от три дни.

ДОНКА

Ами, Драгинко, няма ли нейде,
из градът вътре, някои хора
да се опират, тъй да се бранят
и да се бият?